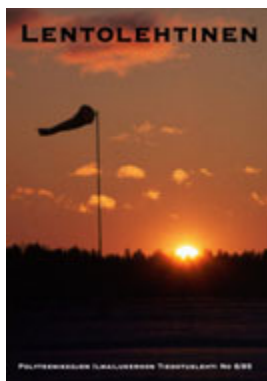

LENTOLEHTINEN

LENTOLEHTINEN

Numero 6/95 19.12.95

Tässä numerossa:

- [Rupupikiläiseksi..](#)
- [Matkalentokisa](#)
- Sähköpostituslistan Valitut Palat
- PIKalenteri
- [Rahaviraston testamentti](#)
- [Messusatu](#)
- [PIK-tutkain](#)
- [Viralliset aktiivikerholaiset 1996](#)

Rupupikiläiseksi...

Näin ennen eläkkeelle siirtymistä on helppo katsella ajassa taaksepäin ja miettiä minkälainen kulunut vuosi on ollut. Kerho ei ole vielä toipunut lamasta, vaikka muu yhteiskunta elää nousukautta. Johtokunnassa toimiminen on ollut henkilökohtaisesti palkitsevaa, mutta todellisiin ongelmiin ei oikein pysty vaikuttamaan hallinnon puolelta. Hallinto pitää olla kunnossa, mutta tämän kerhon ongelmia ei korjata miettimällä tai neuvomalla. Ne korjataan toimimalla.

Huvittavinta on, että suurin ongelma on vähäinen lentäminen ja yllätys, yllätys - se ongelma poistuu lentämällä. Aika rasittavaa, eikö vain? Toinen kausi johtokunnassa olisi hoitunut rutiinilla ja homma olisi ollut paremmin hanskassa. Silloin olisin varmaan ehtinyt tekemään muitakin asioita kuin juoksevaa hallinnon pyörittelyä. Silti olen tyytyväinen siirtyessäni rupupikiläiseksi ja katson, että voin tehdä sitä kautta enemmän käytännön asioita kerhon hyväksi (esimerkiksi lentämällä). Kerhossa on paljon tekemättömiä töitä, joista suurin osa on projektiluontoista ja sellaisia hommia ei voi aloittaa ellei ole selkeää työryhmää tai vetäjää joka on sitoutunut viemään työn läpi. Sellaisia henkilöitä ei tässä kerhossa ole jäljellä kuin kourallinen - se nähtiin taas vaalikokouksessa.

Taakse poistun,

Simo Tauriainen

käpykaartilainen

P.S. Hei tonttu ukot lentäkää...

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta.

Simo Tauriainen

Kerhon ahkerin matkalentäjä haussa - kuka kiertää moottorikoneella eniten kenttiä, kuka purtsikalla eniten käännepeisteitä?

- [Kisan säännöt](#)
- [Kisan tilanne](#)
- [WWW-Lomake suoritusten ilmoittamiseen](#)

Joulupukki ajatteli näin joulun alla kaikkia pikiläisiä suurella lämmöllä ja oli varsin allapäin havaittuaan, että pikiläisten ilmailuinnotus on ollut laantumaan päin. Pohdinnassaan joulupukki päätyi kannustamaan kaikkia pikiläisiä lentäjänsankareita lentämään tulevan vuoden aikana enemmän kuin koskaan ja päätti julistaa kaikkien pikiläisten tavoiteltavaksi PIK-Lentopaikkakisan voiton. PIK-Lentopaikkakisassa on omat sarjansa erikseen moottorilentäjille ja purjelentäjille. Moottorilentäjäsarjan voittaa se pikiläinen joka on kerhon koneella käynyt vuodessa useammalla lentopaikalla kuin muut, ja purtsikkasarjassa se ilmojen sankari, joka on kiertänyt eniten käännepeisteitä. Kisassa Joulupukin sijaisena toimii Lentolehtisen toimitus, jolle suoritukset ilmoitetaan kahden kuukauden kuluessa Lentolehtisen toimitukseen joko lehdessä sivulla 6 tai kerhon verkkosivuilla olevaa kuponkia käyttäen. Malmia ja Räyskälää ei tarvitse ilmoittaa sillä niistä jokainen osallistuja saa 2 pistettä pesämunaksi. Mikäli useampia hemmoja saavuttaa saman pistemäärän ratkaisee valokuvattujen kenttien määrä.

Motskarisarja

Motskarisarjassa pisteen saa jokaisesta pysyvästi tai tilapäisesti virallisesta kentästä. Maata ei ole rajattu. Tilapäisiä kenttiä ovat esimerkiksi Kebne ja Lake Lehi, muttei esimerkiksi mökkiranta. Kentät dokumentoidaan joko valokuvalla kentästä, koneesta, pilotista ja lehdestä (vuoden määrittämiseksi) tai erittäin säälittävissä tapauksissa (eli kun kamera ei satu olemaan mukana) matkapäiväkirjan merkintöjen mukaan. Samalta kerralta saa pisteen korkeintaan kaksi hemmoa. Päävoittona on viisi tuntia tiimaa valitulla koneella.

Pursisarja

Pursisarjassa tarkoituksena on kerätä edellämainittujen kenttien lisäksi käännepestekirjassa määriteltäviä käännepeisteitä ja kuvata niitä purjelennon kilpailusääntöjen mukaisesti. Pääpalkinto on 10 hinauslippua.

Joulupukki toivookin mahdollisimman runsasta osanottoa kisaan ja iloisia lentelyhetkiä!

Rahaviraston testamentti

Vuosi on jälleen vaihtumassa ja samalla vaihtuu myös rahaviraston johto. Vuoden 1995 rahastonhoitaja Niiles kertoo seuraavassa kokemuksiaan vuoden ajalta.

Kun aikanaan pyrin virkaan, käytin vaaliargumenttina, että tulen hoitamaan kerhon asiat lähinnä kerhopainotteisesti. Toivottavasti olen onnistunut asiassa, sillä suurempaa purnausta en ole kuullut. Suurimman hässäkän sain aikaa vaalikokouksen alla, sillä kaikki eivät oikein pitäneet tavastani lobata kerhon taloudellisen tilanteen tietoja jäsenistön tietoisuuteen juuri ennen vaalikokousta. Toivottavasti ensi vuoden johtokunta ottaa huomioon kommenttini ja jäsenistö ymmärtäisi, että tilanne ei ole enää niin hyvä kuin mitä vuosikymmenen alkuvuosien aikana tilanne oli.

Jos jotenkin haluaisin kuvailla vuottamme johtokuntana, niin mielestäni lämpenimme toimimaan vasta syksyllä. Siihen asti asiat syntyivät omalla painollaan. Jos haluaisin antaa vuoteni osalta risuja ruusuja, niin seuraavana lyhyt yhteenveto niistä:

Ruusut:

Suurin ja tärkein johtokunnan saavutus tänä vuonna tulee olemaan toimintakäsikirja. Ensi vuoden johtokunnalle jätettiin haasteeksi editoida sitä eteenpäin ja tuoda sen alaisuuteen säännöt ja toimihenkilöiden kuvaukset. Kuten Simo totesi Minkkiselle; "Toimintakäsikirja ei ole ikinä valmis. Se elää joka vuosi ja sitä pitää päivittää!"

Rahaviraston osalta mielestäni tärkein asia on ollut se, että olemme ymmärtäneet, miten rahavirtamme liikkuu ja miten tulot ja menot muodostuvat vuoden aikana. Lisäksi havaitsimme voimakasta tarvetta lentotoiminnan lisäämiseksi sekä vaihtoehtoisten rahoituslähteiden löytämiseksi. Lisäksi huomasimme, että viraston kolmiodraama on vain lisännyt koko viraston työtuntimäärää hyvästä yrityksestä huolimatta.

Rahavirasto piti ensimmäisen kehityspalaverin lokakuussa, jonka palaute oli erittäin hyvä. Niiden käyttöä tullaan jatkamaan tulevina vuosina. Kokouksen antina oli, että metelmiä pystyttiin helpottamaan sekä rajapintoja, jossa virheitä syntyy paljon, pystyttiin poistamaan.

Risut:

Kevät ja kesä menivät liian paljon toteuttaen vanhoja menetelmiä. Koko vuoden ajan olen ihmetellyt jäsenistön passiivisuutta raha-asioiden suhteen. Eniten ihmettelen sitä, että jäsen saadessaan lentolaskun ja todetessaan siinä olleen virheen jättää asian eikä valita asiasta ennen kun vasta muutama kuukausi myöhemmin tai pahimmassa tapauksessa seuraavan tilikauden aikana. Lisäksi virheen korjaamisen jälkeistä laskun erotustakaan makseta ennen kuin se on jäsenen mielestä oikaistu!

Toinen ihmeellisyys laskutuksessa on jäsenien kiinnostus maksaa lentolaskunsa. Hyvänä esimerkkinä voidaan jälleen pitää lokakuun lopun laskutusta. Reskontran mukaan kerhomme saatavat jäseniltä olivat noin 110 kmk ja kerho oli auki jäsenilleen 35 kmk. Kas kummaa, kerhon tileille ilmestyi eräpäivään mennessä vaivaiset 35 kilomarkkaa. Mistä johtuu tämä heikko maksukyky? Olisikin kiva tietää, miksi ihmiset eivät maksa ajoissa lentomaksujaan? Toisaalta ongelma ei kosketa kaikkia jäseniä, sillä tietyt samat henkilöt hoitavat maksunsa säännöllisesti eräpäivinä. Jos kerho pitää varojaan näin pitkään kerholaisten taskussa kasvavassa korkoa ja samanaikaisesti mahdollistaa heidän jatkaa lentoharrastustaan, on tilanne mielestäni sairas kerhon

edun kannalta. Asiaan tullaan ensi vuoden vaihteessa tarttumaan ja mahdolliset lentokiellot saattavat olla lähellä. Suomisen ponsi vaalikokouksessa olisi mielestäni erittäin hyvä. Sen mukaan lennot maksetaan oma-aloitteisesti kerhon tilille viikon sisällä lennosta, mutta tällä menttaliteetillä se ei tule onnistumaan.

Jäsenmaksu lähetettiin jäsenistölle maaliskuussa. Valitettavasti kaiken kehittelyn ja muun viraston töiden takia en ole ehtinyt hoitaa jäsenlistaa päivän tasalle. Olen kuitenkin huomannut sekä jopa eräs henkilö ilmoitti vaalikokouksessa jättäneensä maksuna maksamatta, kun vaan ei ole viitsynyt maksaa ko. 20 markan maksua. Tässä vaiheessa haluaisin jälleen kysyä jäsenistöltä, että onko PIKin lähetettävä karhukirjeitä jäsenille jäsenmaksusta ennen kuin he maksavat sen? Oma-aloitteellisuutta!

Kaiken tämän höpinän takana näyttää olevan koko Suomea koskettava henkinen romahtaminen, missä oman edun saavuttaminen ja vain kuuluminen kerhoon ratkaisee saavutetun meriitin takia. Lisäksi talkoohenkeen ei uskota ja asioita ei hoideta vapaaehtoisesti kun ajatellaan niiden kuuluvan jonkun toisen hoidettavaksi. Itse olen tämän vuoden aikana uhrannut aikaa tähän mennessä vain ja ainoastaan PIKille, diplomityölleni ja vaimolleni. Siihen ei ole mahtunut lentotunteja muuta kuin kevättarkkari huhtikuussa. Joskus olenkin ihmetellyt miksi olen yleensäkin ryhtynyt koko hommaan, olisihan itse päässyt paljon helpommalla, kun olisin vain maksanut lentomaksuni ja lentänyt.

Ensi vuoden suurimpana tavoitteena johtokunnalla on ehdottomasti saada ihmiset lentämään, osallistumaan ja tekemään töitä kerhon puolesta. Ei kaikkia asioita tarvitse teettää vain ja ainoastaan samoilla ihmisillä.

Vaikka tämä testamenttini on ollut enemmän risuja jakava, niin ensimmäiset merkit aktiivisuuden lisääntymisestä on nähtävissä. Tammikuussa esim. messujen lisäksi saatamme saada pienen muutohoman talkoohommiksi. Lisäksi vanha johtokunta päätti luopua jouluateriastaan ja yhdistää kulut vaihtositsikulujen kanssa, jolloin voidaan vuoden vaihteen jälkeen järjestää uudelle johtokunnalle kunnon koulutustilaisuus. Päivän aikana lyödään lukkoon uuden johtokunnan toiminta-aikataulu sekä tavoitteet ensi vuodelle. Nämä ovat oikeansuuntaisia askelia kerhon toiminnan kannalta, mutta niitä tarvitaan lisää ja se on vain kiinni jäsenistön omasta aktiivisuudesta.

Olen helpottunut siitä että vuosi alkaa olemaan takanapäin. Tilinpäätös on vielä yksi suurimmista puristuksista, mutta uskoisin sen olevan valmiina poikkeuksellisesti jo viikolla 3 tai 4. Tämän jälkeen en aio jättää kehitystyötäni viraston osalta kesken, vaan pyrin auttamaan Mikaa eteenpäin lähinnä rahaviraston konsulttina.

Toivotan jäsenistölle hyvää joulua ja rauhallista uutta vuotta,

Niiles

Messusatu

Tässä iltasatumuotoista koulutusta kaikille messuilla käyville ja niillekin vanhoille, jotka sinne tulevaisuudessa lähtevät.

Teemu heräsi iloisena ja virkeänä. Hänellä oli vaihteeksi jotain mielekästä tekemistä koko päiväksi. Polyteknikkojen ilmailukerhon messupomona toimiminen ei ollut mikään turhanpäiväinen tehtävä. Olihan messut Pikille tuiki tärkeä tulonlähde ja homma syytä hoitaa hyvin. Muuten kerholaiset joutuisivat lentelemään kangaspuilla niin kuin tavallisissa lentokerhoissa on tapana.

Pomon tehtäviin kuuluu soittaa päivän miehistö läpi muutamaa päivää ennen messuja. Näin sankarimme oli toiminut tälläkin kertaa. Joukossa oli vanhoja messukonkareita, tänä syksynä jäseniksi liittyneitä sekä yksi ihan ensikertalainen. Tätä uutta messumiestä Teemu pyysi saapumaan paikalle erityisen ajoissa, jotta briiffaukselle jäisi aikaa. Teekkarikylästä tuleville pomo pyrki järjestämään kimpakyyditystä. Kaikki vaikuttivat kelpo kansalaisilta, jotka hoitaisivat jälleen yhden päivän kotiin.

Tutkimalla sääennusteita ja bussiaikatauluja Teemu aloitti messupäiväänsä valmistautumisen jo edellisenä iltana. Varsinkin sunnuntai aamuisin oman vihreän pikku dösän kulkutiheys kannattaa varmistaa. Teemun mielestä myös kunnon aamiainen on koko päivän A ja O. Teemu rakentaa aamiaisensa suomalaisista elintarvikkeista ison puurolautasellisen ympärille. Messuille hän ottaa myös reilut eväät ja juotavaa. Kylmässä ilmassa jano hiipii huomaamattomasti mutta Teemu pärjää ilman Jari Grandin apua.

Messukeskuksessa aamun ensimmäinen tehtävä on tietysti hallimestarin tapaaminen. Häneltä saa kaikki tarvittavat tiedot päivän toiminnasta. Tietoa saa hallien, ovien ja alueiden käytöstä sekä päivän lipuista ja järjestelyistä. Vahtimestarien ohjeesta voi vielä kerrata tarpeelliset tiedot. Tänä syksynä käyttöön on saatu myös uusia digitaaliviritteisiä radioita. Ne ovat mukavan kevyitä mutta joillekin messuvieraille on entistä vaikeampaa vakuuttaa että sillä ei voi tilata taksia. Lisäksi hallimestari antaa pukuhuoneen kaappien avaimen, ruokaliput ja tarvittaessa vielä autotallin avaimen.

Teemulle sopivat kokoa 56 olevat haalarit löytyvät heti kaapista "koko 56". Teemu kiinnittää haalareihinsa myös järjestysmerkin ja pari heijastinnauhaa. Onhan se reilua autoilijoita kohtaan olla näkyvissä vaikka se hieman lisääkin osumatarkkuutta. Kaikki tutustuvat hallimestariohjeisiin ja lippukansioon. Uudelle messumiehelle Teemu kertoo alueista ja ovista ja käytännön toiminnasta ja antaa lopuksi vielä karttoja ja pohjapiirroksia. Käytäntö opettaa kuitenkin parhaiten. Yksittäisen Pik hemmon kannalta messut tarjoavat oivan tilaisuuden tutustua uusiin jäseniin. Tietää sitten ketä uskaltaa mihinkin hommaan nakittaa. Ja uuden jäsenet tietysti tutustuvat vanhempiin Pik sankareihin. Samalla tulee niitä työtunteja rutkasti ja helpolla.

Kylttejä ja keiloja Teemu levittää strategiseen paikkoihin. Pysäköintikieltokeloja itäiselle seinustalle ja pohjoiselle sisäänkäynnille. Liikenteenjakajia ja ulosajo kylttejä T-risteyksen seutuville. Autoilijoilla on terävä huomiokyky ja he noudattavat kaikkia kylttejä ja ohjemerkkejä kiltisti. Teemu aloittaa parkkipaikan täyden itäiseltä sivustalta ja pahimpaan ruuhka-aikaan autoja ohjataan yhtä aikaa ylä- ja alakentälle. Samalla pitää valvoa ettei kukaan pääse pysäköimään väärin. Autoilijat matkivat mielellään toisiaan ja yksi väärin pysäköity pirssi kerää nopeasti uusia yksilöitä ympärilleen. Valvottava alue on kuitenkin pieni ja selkeä rakenteinen, joten suurelle PV-joukolle ei yleensä tule huolia, murheita tai turhia toiveita. Fillarilla ehtii ja jalkaisin pääsee. Tilanteen hieman rauhoituttua yksi messumies voi pitää taukoakin.

Hallimestarin ohjeiden mukaisesti Teemu noutaa parkkiliput ja rahasalkut kassalta. Rahastus aloitetaan noin tunnin kuluttua messujen aukeamisesta yleisölle. Ulosajoportilla eli alaportilla on kivaa olla, koska ystävälliset ihmiset kiittävät edullisesta pysäköintimaksusta ja siitä miten lähelle ovea he onnistuivat pysäköimään. Lippukäytäntö on myös perin selkeä. Kaikki ostavat kassoilta pysäköintilipun paitsi ne joilla on näytteilleasettajan kokoaikainen pysäköintilippu, invalidikortti, kultainen tai hopeinen Carte Honour kortti, messukeskuksen lehdistökortti tai henkilökuntakortti, Arctia ravintolan henkilökuntakortti, VIP-pysäköintiin oikeuttava kutsukortti, purku- ja pystytysaikoina käy myös tavallinen näytteilleasettajakortti. Myös diplomaattiautot, tavarantoimittajat, hälytysajoneuvot, taksit, linja-autot sekä muut läpiajajat voivat poistua ostamatta päiväkohtaista pysäköintilippua.

Yläportillakin pidetään jatkuvaa miehitystä. Sieltä autoja ohjataan ylä- tai alakentälle ja estetään autoja ajamasta väärään suuntaan ulos. Yläportilla voi testailla yleistietoutta messukeskuksesta ja ympäristöstä. Suuri osa kysymyksistä on kuitenkin helpohkoja ja vastaukseksi riittää "Ajakaa vaan eteenpäin". Pysäköinninvalvojankin kuuluu palvella. Perustyyppiä edustavat myös "Pitäisi päästä tuohon oven viereen" tapaukset. Näilläkään ei ole niin väliä sillä jos et päästä autoilijaa oven eteen saat kiitosta ettei kukaan tuki väylää ja jos taas päästät jonkun oven eteen saat kiitosta joustavasta palvelusta. Paloposteja ja varauuskäyntejä pitää kuitenkin suojella peltiromulta muuten voi tulla itku.

Pomoa kutsutaan radiolla vähänväliä. Ja Teemu singahtaa fillarilla oitis tapahtumapaikalle. Joskus asiakas on niin innoissaan messuille pääsystä, ettei huomaa ajatella muita autoilijoita pysäköidessään. Syntyy niin sanottu kolmoisparkki. Niin tässäkin tapauksessa. Daihatsu ja Opel Kadett ovat purkittaneet Toyota Corollan. Hetken aikaa Teemu haaveilee avaruusmies Piffin sädepistoolista mutta tyytyykin radioonsa. Sillä voi siirrellä Pik-urhoja ja neljällä Pik-voimalla Daihatsu liikkuu jo juosten. Samalla se pysäköidään tyylikkäämmin ruutuun, poikittain.

Illan lähestyessä lippujen myynti alaportilla kiihtyy, muiden lähinnä partioidessa ja keräillessä ylimääräisiä keiloja ja kylttejä. Messujen sulkeuduttua hiljenee liikennekin ja voidaan siirtyä rahojen laskentaan ja muuhun paperisotaan. Teemu laskee myös lampaansa ettei kukaan jää vahingossa yksikseen valvomaan parkkipaikkaa. Ihan lopuksi siistitään pukukoppi, tilitetään kassa sekä palautetaan avaimet, radiot ja muut tilpehöörit. Hallimestari kuulee vielä mielellään miten päivä sujui. Mutta viimeistään siinä vaiheessa voidaan todeta että päivä on pulkassa.

Ville Hakanen

PIK-tutkain

Sääntömääräinen vaalikokous

Sääntöjen velvoittama vaalikokous pidettiin 23.11. Otaniemessä. Johtokunnan, virkailijoiden ja koneenhoitajien valinta ei ole helppoa, sillä osin puutteellisenkin nimilistan kehittämiseen kului aikaa kolmisen tuntia. Ehdokkaiden löytäminen vaati useita kähmintätaukoja, joista ensimmäinen pidettiin heti muutaman puheenjohtaja -ehdotuksen (ja kieltäytymisen) jälkeen. Tauon tuloksena löydettiin jo aiemmin johtokunnan jäsenen pallia kuluttanut Timo Minkkinen kerhon uudeksi puheenjohtajaksi.

Henkilövalintojen vaikeutena oli innostuneiden yksilöiden puute. Sama ongelma esiintyy myös muissa lentokerhoissa, sillä vanhan totuuden mukaan työn tekijöitä ei löydy, mutta valmista työtä arvostelevat kaikki. PIK-henkilöt tulivat jokatapauksessa valituiksi ja listaa tullaan täydentämään muutamilta kohdiltaan vielä myöhemmin.

Ilmailussa kerrottiin sukupuolten tasa-arvon toteutuneen, kun Suomen Laskuvarjokerhon pj ja vpj ovat naisia. Tästä vielä täysin tietämättömänä PIK valitsi varapuheenjohtajakseen Marja Savolan, ex-koulutuspäällikön. Valinta osoittaa edistyskäsitystä lentokerhojen kes-

kuudessa, sillä tehtävään valittiin henkilö saavutustensa eikä hiustensa värin perusteella. Uuden johtokunnan jäsenistä enemmistö on moottorilentäjiä, puolella porukasta on aiempaa kokemusta PIK-johtokunnasta ja kaksi heistä on istunut edeltävässä johtokunnassa.

OT

Koneiden talviseisottaminen

Koneiden seisottamisesta vakuutuspalautusten toivossa on ollut puhetta viime aikoina. Tässä on nyt vähän numerotietoja ja muuta.

Vakuutuspalautukset

Koneista saadaan palautusta mikäli kone on ollut lentämättä kuukauden. Seisonta-aika selviää jälkikäteen koneen matkapäiväkirjasta. Palautusta saadaan kaskosta, mutta osa, mm. palo, varkaus yms., maksetaan joka tapauksessa. PIK:n koneista palautuksen suuruus on kuukaudessa:

- CBV 650,-
- CSX 660,-
- COV 850,-
- TOW 870,-
- PKT 1500,-

Erityisesti CBV:n ja CSX:n kohdalla palautukset eivät ole kovin suuria. Täytyisi siis löytää muita näkökohtia koneiden tietoiseen seisottamiseen. Esimerkiksi samaan ajankohtaan suunniteltu suurempi remontti. Tärkeintä on havaita kustannus/tunti mikäli kone lentää kuukaudessa vain muutaman tunnin.

Seisottaminen

Mielestäni talvella lentävien koneiden kriteerit ovat seuraavanlaisia. Tarvitsemme koulukoneen, jolla kaikki voivat lentää ja sen tulee olla mahdollisimman halpa. Tarvitsemme myös matkakoneen. Talvella korostuu koneen varustus, esimerkiksi jos kone ei ole yölentokelpoinen, vähenee käytettävyyks rajusti. Periaatteessa tärkeimmät koneet olisivat siis CBV ja PKT. Jäljelle jää

seisottamista varten CSX, TOW, ja COV. TOW:lla lentää suurempi ryhmä kuin CSX:llä. TOW ei ole yölentokelpoinen ja siitä saa enemmän palautusta kuin CSX:stä...

Valitettavasti CBV on tällä hetkellä kaputt, joten korvaava kone lienee COV. TOW:n suhteen on tarkoitus kehittää projektia.

Perinteisesti TOW on otettu remonttiin samaan aikaan kuin kelit ovat parantuneet, joskus maaliskuussa, ja remontoitu Kebneen asti. Sitten se onkin jo mennyt Räyskälään. Nyt olisi tarkoitus aloittaa remontti joulukuun puolessavälissä ja jatkaa sitä alkuvuodesta. Tehtävään tarvitaan koneenhoitajan alaisuudessa toimivaa työporukkaa ja vapaaehtoisia kaivataan. Ilmoittautumiset Hurskaiselle.

CSX:n tietoinen maadoittaminen tuntuu aika mitäänsanomattomalta (660,- /kk). Jos kone ei ole lentänyt pitkään aikaan, mieti voisitko lentää jollain toisella koneella. Sama ohje pätee tietenkin muillekin koneille, mutta tavoitteena tulisi olla, että vähäiset lentotunnit kasattaisiin parille koneelle. CSX on tyypillisesti lentänyt syvimmällä talvikaudella vain muutaman tunnin ja lentomaksut ovat kattaneet nippa nappa vakuutusmaksut.

Simo Tauriainen

Lisää Hinuja

Hinubuumi on tulossa. Tietävästi uusien PIK-15 Hinujen rakentamista suunnitellaan tällä hetkellä ainakin Porissa, Vaasassa, Kajaanissa ja Liettuassa, joista yksi automoottoriin perustavana. Kerho on jo toimittanut yhden kopiosarjan koneen piirustuksia liittoon. Kerhon 14.12.95 pidetyssä kuukausikokouksessa tuotiin esille ehdotus yhden koneen rakentamisesta myös kerhon käyttöön. Jos koko koneen rakentaminen nykyoloissa olisi kerholle liian suuri projekti, voisi esimerkiksi puuosat teettää muualla (esimerkiksi Liettuassa tai Virossa) ja koneen loppukokoonpanon voisi suorittaa kerhossa. Sen jälkeen kerholla olisi taas käytössään maailman paras hinauskone, ja Suhinu voitaisiin taas vapauttaa hupilentimeksi. Myös koneen osien yhteisvalmistuksesta puhuttiin, sillä on edullisempaa tehdä joitain osia sarjassa, kuin että jokainen vääntäisi itse atomeista kaiken.

HR

Kerhon sääntöuudistus ei saanut hyväksyntää

Patentti- ja rekisterihallitus palautti kahden vuoden takaisen kerhon sääntömuutoksen muutaman pykälän osalta uudelleen käsittelyyn. Viranomainen ei hyväksynyt mm. kokousten koollekutsumispykälää, joten kerhon joulukuun kuukausikokous päätti sääntöjen muuttamisesta näiltä osin. Kerhon säännöt edellyttävät sääntömuutoksen hyväksyntä kahdessa peräkkäisessä kokouksessa, joten kyseiset pykälät ovat uudelleen esillä vuoden 1996 ensimmäisessä, nähtävästi helmikuun kuukausikokouksessa.

HR

Varttimarkka myynnissä

Varttimarkan jäännökset (lue rakennussarja) ovat myynnissä ja kerho käy tietävästi parhaillaan neuvotteluja erään potentiaalisesti katsottavan tahon kanssa. Toivottavasti neuvotteluissa päästään molempia osapuolia tyydyttävään ratkaisuun, jotta kone joskus saadaan lentämään. Vaikka kerho on uhrannut surullisenkuuluisaan projektiin kuusinumeroisen määrän markkoja ja tuhansia työtunteja, on kuitenkin parempi että rakennussarja myydään vaikka nimellisestäkkin summasta kuin että kone jäisi ikiajoiksi rakentamatta.

HR

Ongelma nimeltä CBV

CBV:n moottori on tosi kiusallinen. Monet syyt (aina juridisista lähtien) ovat estäneet käytännön korjauksen aloittamisen. Tästä asiasta Lindqvist tiedottaa kohta lisää.

Huomatkaa, että jos CBV ei saa hoitajaa, se ehkä joudutaan sittenkin pistämään kaupalliseen hoitoon --> osaamisen lamaa + lentotuntihintojen nousua koulukoneella!!!! Jos vielä uskallat väittää, ettei koneita kannata myydä, ryhdy koneenhoitajaksi.

Simo Tauriainen

PIKJoulut vietettiin jälleen

PIKjouluja vietettiin taas perinteisesti rantasaunalla 5. joulukuuta kuluvaan vuotta. Alkuilta eteni jäykistelyn ja kännien oton merkeissä ja puuroon ripoteltiin ylläreitä taikapussista. Joulupukkikin käväisi tonttuineen paikalla ja jakeli lahjoja lähinnä Timo Minkkiselle. Uudella puheenjohtajalla ei pitäisi olla ensi vuoden menestys lahjoista kiinni. Ryhmä hulluja yritti auttaa kulttuuria saavuttamaan myös PIK-pippaloita, mutta treeneissä oli hauskaa.

JA

PIKalenteri

Lentolehtinen alkaa tästä numerosta alkaen julkaista PIKalenteria. Kalenteri keskittyy kuvaamaan kerhon arvoisia lentolaitteita ja niiden käyttöön hyvin perehtyneitä henkilöitä. PIK-Poika/mies/beibi/nais/henkilö-kalenteri ei kuitenkaan tällä kertaa valitettavasti kykene täysin täyttämään tiedotusvelvollisuuttaan alkuvuoden PIK-tapahtumien osalta, sillä TKY:n järjestösektori ei ole kyennyt vielä päättämään saako kerho anomansa tilavaraukset kevätkaudeksi. Näinollen esimerkiksi helmikuun saunaillan ja kuukausikokouksen ajankohdat ovat vielä hämärän peitossa. Mikäli PIKalenteri otetaan hyvin vastaan, on vajaan vuoden päästä mahdollista olla odotettavissa täysimittainen PIKalenteri.

HR